

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 1—7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ <i>Σύναξις Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Γοργοῦπηκούς</i>	ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 6: 31-36 7.30 πμ — Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στό κατηχητικό σχολεῖο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	9.00 πμ — Ἱερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ — Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall 7.30 μμ — Παράκληση εις την Ὑπεραγία Θεοτόκο ΣΤΑ ΑΓΓΛΗΚΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	5.00 μμ — Παράκληση εις την Ὑπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΠΤΗ 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τῆς Ἐκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή — Β' Κορ. 9: 6-11 Ἑυαγγέλιο— Λουκ. 7: 11-16

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος καί
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπό 4.00μμ—6.00μμ

Γνωρίζουμε σε ὅλους ὅτι στήν Ἑνορία μας λειτουργεῖ Ἑλληνικό σχολεῖο.

- Δημοτικό κάθε Σάββατο 9.00πμ μέχρι 12.30μμ.

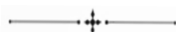
- Γυμνάσιο κάθε Δευτέρα 5.00μμ μέχρι 8.30μμ.

Φροντῆστε γιά ἐγγραφή τῶν παιδιῶν σας. Τηλ. 0401 051773.

Σύναξις Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Γοργοῦπηκούς, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μεγαλυνάριον

*Γοργοῦπηκούς τήν θαυμαστήν καί σεπτήν Εἰκόνα, προσκυνήσωμεν ἀδελφοί, θαύματα τελοῦσαν καί βρύουσαν ἰάσεις
καί ταύτην μετά πόθου κατασπασώμεθα.*

ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΚΟΥΖΕΛΗΣ—1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ο αγγελόφωνος ψάλτης Ιωάννης γεννήθηκε περί το 1280 στο σημερινό Δυρράχιο της Αλβανίας. Νωρίς έμεινε ορφανός και πήγε στην Κωνσταντινούπολη για να μορφωθεί. «Εν ολίγῳ καιρῷ υπερέβη και υπερήλασεν εις την μουσικήν τέχνην» και διορίσθηκε πρώτος των αυτοκρατορικών ψαλτών. Για την καλλιφωνία και τη χάρη του ὅλοι στα ανάκτορα τον αγαπούσαν και τον εκτιμούσαν. Αυτός όμως, φοβούμενος την ανθρώπινη δόξα, έφυγε κρυφά και ήλθε στη Μεγίστη Λαύρα. Παριστάνοντας τον αγράμματο του δόθηκε το διακόνημα του ποιμένα των τράγων. Στην ησυχία των βουνών, αφιερώθηκε στην προσευχή και την ψαλμωδία.

Όταν αποκαλύφθηκε ποιος ήταν, ζήτησε συγχώρηση και του επετράπη να κτίσει κελλί κοντά στη μονή, όπου ησύχαζε ὅλη την εβδομάδα και την Κυριακή ερχόταν στο Καθολικό της μονής για να ψάλει. Ένα Σάββατο του Ακάθιστου, μετά την ευλαβική και κατανυκτική ψαλμωδία του, του παρουσιάσθηκε η Θεομήτωρ και του είπε· «Χαίροις Ιωάννη· ψάλλε μοι, και ου μη σε εγκαταλίπω» και του έδωσε χρυσό νόμισμα, το οποίο έκανε πολλά θαύματα και τοποθετήθηκε στη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Κουκουζέλισσας

Από τους ασκητικούς του αγώνες σάπισε το πόδι του και η Θεοτόκος ήλθε να τον θεραπεύσει: «Έσο από του νυν υγιής», του είπε. Με θεάρεστη πολιτεία συνέχισε τον βίο του. Προγνώρισε το τέλος του και ζήτησε να τον θάψουν στο κελλί των Αρχαγγέλων, όπου ασκήτευε. Τα τίμια λείψανά του φυλάγονται στη Μεγίστη Λαύρα./

Του μεγάλου αυτού μουσικού οσίου σώζονται πολλά σπουδαία, αργά και σύντομα, έργα στις πλούσιες αγιορειτικές βιβλιοθήκες και ιδιαίτερα της Μ. Λαύρας· χερουβικά, κοινωνικά, ανοιξαντάρια, αλληλουϊάρια, ψήμες, πολυέλεοι, ειρμοί, πασαπνοάρια και άλλα. Πολλοί ασχολήθηκαν με το μουσικό του έργο και τον βίο του. Στη Μεγίστη Λαύρα υπάρχει και χειρόγραφο ακολουθία προς τιμή του, όπως και στη σκήτη των Καυσοκαλυβίων. Νεώτερη ακολουθία συνέθεσε ο μοναχός Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης, ενώ ο Γ. Θ. Μηλίτης παρακλητικό κανόνα και Εγκώμια. Η μνήμη του τιμάται την 1η Οκτωβρίου.

Πηγή: Μοναχού Μωϋσέως Αγιορείτου, Άγιοι Αγίου Όρους

Κήρυγμα της Β΄ Κυριακής του Λουκά

ΤΡΙΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Η σημερινή ευαγγελική διήγηση μας παρουσιάζει την αγάπη ως κανόνα της κοινωνικής ζωής των πιστών. Ο Χριστός αρχίζει με τον χρυσό κανόνα υπό την θετική του μορφή «καθώς θέλετε ίνα ποιούσιν ημίν οι άνθρωποι και υμείς ποείτε αυτοίς». Έτσι θεμελιώνει τη σχέση του χριστιανού με τον συνάνθρωπο. Βάση αυτής της σχέσης τίθεται ο εαυτός μας, γιατί δεν υπάρχει μεγαλύτερη από εκείνη προς τον ίδιο τον εαυτό μας. Και την αγάπη αυτή την επιβάλλει η φύση-αυτοσυντήρηση, αλλά και ο εγωισμός- φύση, αμαρτία.

Τρία κύρια γνωρίσματα της γνήσιας χριστιανικής αγάπης θα προσεγγίσουμε στη συνέχεια.

Πρώτο γνώρισμα είναι η εξίσωση του πλησίον με τον εαυτό μας. Την αγάπη προς τον πλησίον τη συναντάμε και κατά την προχριστιανική περίοδο, όπως και σε εξωχριστιανικούς χώρους, αλλά περιορίζεται σε στενά όρια. Εξ άλλου στην αγάπη αναφέρονται και πολλοί λόγοι αρχαίων σοφών και άλλων θρησκευτικών ηγετών.

Κύρια έκφραση της είναι η αποφυγή διάπραξης οποιουδήποτε κακού εναντίον του πλησίον. «Ό συ μισείς ετέρω μη ποιήσεις». Η υπόδειξη όμως αυτή περιορίζει την αγάπη μόνο σ' ένα αρνητικό μέτρο, δηλ. στην πρόληψη οποιουδήποτε κακού, η οποία δεν είναι πάντοτε και αγάπη.

Ο Χριστός στην έννοια της αγάπης πρόσδωσε άλλες διαστάσεις. Διακήρυξε κατηγορηματικά: «Όπως θέλετε να πράττουν και να φέρονται σε σας οι άνθρωποι, έτσι να κάνετε κι εσείς σ' εκείνους». Ο Κύριος με τους λόγους αυτούς υποδεικνύει έναν άλλο τρόπο συμπεριφοράς που ήταν μέχρι τότε άγνωστος ή δεν είχε δοθεί σημασία και προσοχή.

Κι όμως ο τρόπος αυτός θα μπορούσε να βρεθεί από την προσωπική διάθεση του καθενός. Διότι αν δεχθούμε ότι ο νόμος της αγάπης είναι έμφυτος στις καρδιές μας, δεν είναι δυνατόν να περιορίζεται η ανθρώπινη διάθεση σαν αποφυγή οποιουδήποτε κακού στοιχείου. Θα επεκτείνεται βέβαια σε κάθε καλό και ανώτερο, με το οποίο εκδηλώνεται η ανθρώπινη συμπεριφορά.

Μία δεύτερη όψη της χριστιανικής αγάπης είναι ότι δεν υπολογίζει στην ανταμοιβή. Στην κοινωνική ζωή συνήθως δεχόμαστε επηρεασμούς από πράξεις και κινήσεις άλλων και προχωράμε σε ενέργειες που υπαγορεύουν οι συμπεριφορές τους, όπως λ. χ. η ανταλλαγή δώρων. Η τακτική αυτή δεν μαρτυρεί έστω και ένα στοιχείο αγάπης.

Η σωστή αγάπη ακολουθεί μία διαφορετική τακτική. Συμπεριφέρεται κατά τον αγιογραφικό λόγο: «Εάν κάνετε καλό σ' εκείνους που σας έκαναν καλό, ποια χάρη θα έχετε; Το ίδιο κάνουν και οι άνθρωποι του κόσμου και της αμαρτίας. Η αληθινή αγάπη δεν στηρίζεται στο νόμιμο, στην λογική ή το υπολογίσιμο συμφέρον. Δηλ. δεν συμβαδίζει με κίνητρο την υποχρέωση, αλλά δεν φανερώνει και πάντοτε την έκφραση της αγάπης. Άλλο η ευγένεια και η νομική ανταπόδοση και άλλο αγάπη που πηγάζει ως περιεχόμενο της καρδιάς μας.

Ο Χριστός αφού ανέφερε δύο γνωρίσματα της χριστιανικής αγάπης προχώρησε και σ' **ένα τρίτο**. Η αληθινή αγάπη αναβαίνει σε απροσμέτρητα ύψη. Αυτό είναι και το τελευταίο γνώρισμα της. Πιο ανώτερο δεν υπάρχει. Το εφάρμοσε ο ίδιος ο Κύριος και το διατύπωσε με τα λόγια: «Εσείς ν' αγαπάτε τους εχθρούς σας και να κάνετε το καλό σ' εκείνους που δεν ελπίζετε να πάρετε ανταπόδοση. Την χριστιανική αγάπη σ' αυτό το ύψος την ανεβάζουν δύο κορυφαίες αρετές: η ταπείνωση και η θυσία.

Χωρίς την συνύπαρξη αυτών των δύο βασικών αρετών δεν είναι δυνατόν να έχουμε πραγματική αγάπη. Η αγάπη περνάει από την ανιδιοτέλεια, την ταπείνωση και την θυσία. Πρόκειται για δύσκολες και κοπιαστικές πνευματικές καταστάσεις, αλλά χαρίζει στην αγάπη αυτό που λέμε **υ π ε ρ α ξ ί α**, την καθιστούν «μείζονα πασών των αρετών».

Το ύψος της χριστιανικής αγάπης είναι ασύλληπτο, γι' αυτό και οι καρποί της είναι γλυκύτατοι. Δεν οδηγεί μόνον σ' έναν ιδανικό τρόπο ζωής και στην εξύψωση της κοινωνίας, αλλά και προσδοκά και στο αποκλειστικό δώρημα που αναφέρει ο Χριστός. Τότε είπε: «Αγαπάτε τους εχθρούς υμών». Ο Άγιος Μάξιμος Ομολογητής λέγει: «Εάν εκείνος που έχει όλα τα χαρίσματα του πνεύματος δεν έχει αγάπη, δεν ωφελείται καθόλου, πόσο ζήλο χρειάζεται να επιδείξουμε για να αποκτήσουμε αυτή την αρετή;».

Ο Χριστός σήμερα μας αποκάλυψε για άλλη μία φορά πια αγάπη αποτελεί το θεμέλιο της προσωπικής και της κοινωνικής ζωής του χριστιανού. Πάντως όχι την αγάπη της ψευτοχριστιανικής κοινωνίας μας, τις κοινωνικές συναλλαγές, του ρουσφετιού, των γνωριμιών και της ευνοιοκρατίας. Αλλά την αγάπη του Θεού που αποτελεί το επιστέγασμα της θείας φιλανθρωπίας. Και αυτή είναι η καινή εντολή, η αγάπη του Θεού και της Εκκλησίας.

Μέσα στην προοπτική αυτή μπορούμε να δούμε τον «χρυσό κανόνα» με τον οποίο αρχίζει η σημερινή ευαγγελική διήγηση. Στην αρχαιότητα ο χρυσός κανόνας δεν διαπερνάει τη αρχή της αμοιβαιότητας. Αντίθετα ο τρόπος που τον διατυπώνει ο Χριστός ισοδυναμεί με πλήρη επαναδιατύπωσή του κατά τρόπο μοναδικό σε σχέση με οποιαδήποτε γνωστή εκδοχή του κατά την αρχαιότητα, δηλ. να συμπεριφέρεσαι προς τους άλλους όχι απλώς όπως θα ήθελες εκείνοι να σου συμπεριφέρονται, αλλά όπως θα σου συμπεριφερόταν ο ίδιος ο Θεός.